

RANSKA

Ravintola, Nantes

6.2-23.3.2012

Kokkolan ammattiopiston opiskelija

Olen koko ammattiopistolla opiskelun ajan miettinyt ulkomaille lähtöä, ja kun kuulin mahdollisuudesta, päätin heti hakea. Kuulin myös vanhemmilta opiskelijoilta hyvää palautetta kansainvälisestä työssäoppimisesta, joten sekin rohkaisi hakemaan.

Asuntomme - leirintäalueen mökki ei ollut mikään huippuhieno, mutta siellä oli kaikki mitä tarvitsi, eli keittiö, vessa, kylpyhuone ja kaikille omat makuuhuoneet. Leirintäalue oli todella turvallista aluetta, joten myöhäisten työvuorojenkaan jälkeen ei ollut kamalan pelottavaa kävellä yksin kämpille.

Ensimmäisenä aamuna kolme paikallisen ammattikoulun kokkiopiskelijaa tuli hakemaan meitä leirintäalueelta ja lähtivät näyttämään meille meidän työssäoppimispaikkamme. Ravintolamme olivat kaikki Nantesin keskustassa ja niihin oli helppo päästä paikallisjunalla eli tramilla. Kun olimme käyneet työpaikoilla, menimme käymään koululla jossa meidän oli tarkoitus toteuttaa myös Suomi-päivä. Koulullakin kaikki ottivat meidät hyvin vastaan ja olivat mukavia.

Ravintola, jossa olin ensimmäiset neljä viikkoa, oli todella pieni, sillä keittiössä oli töissä vain kaksi henkilöä ja salin puolella oli neljä henkilöä. Ravintola oli keskittynyt perinteisiin Ranskalaisiin ruokiin, joten sain käsitellä todella mahtavia ja erikoisia raaka-aineita, kuten kivipiiraa, kateenkorvaa ja kyyhkysen sydäntä. Minut otettiin työpaikassa ihan hyvin vastaan, vaikka kielimuuri olikin todella korkea, koska vain kaksi työntekijää puhui melko hyvää englantia.

Työpaikalla sain kaksi lämmintä ruokaa, ensimmäisen aamuvuorossa, joka kesti yhdeksästä kahteen ja toisen iltavuorossa, joka kesti kuudesta yhteentoista. Työvuorot olivat aika erilaiset kuin Suomessa, koska keskellä päivää oli vapaa-aikaa neljä tuntia, joka kului useimmiten lenkkeillessä, kaupunkia kierrellessä ja matkakavereiden kanssa oleskellessa. Ja ravintola oli viikonloppuisin kiinni, joten silloinkin oli aikaa tutustua Nantesiin.

Ensimmäisessä ravintolassa vastasin alkuruuista ja opin ne aika nopeasti, joten parin viikon jälkeen teinkin niitä itsenäisesti. Keittiö oli todella pieni ja ahdas, joten kokoajan sai pyydellä anteeksi ja tehdä jollekin tilaa, jotta kaikki mahtuivat työskentelemään. Keittiön puolella oli ensin aika vaivaantunut meininki, koska työkaverini eivät oikein uskaltaneet puhua englantia, mutta kun aloin itse kysellä ja höpötellä, alkoivat pojatkin jutella ja loppuajasta oli todella mukavaa ja riitti paljon juteltavaa!

Opin myös jonkin verran ranskankielistä keittiösanastoa ja tietysti tärkeimpiä tervehdyksiä ja fraaseja, joilla pärjäsi kaupoissa ja muutenkin keskustellessa ihmisten kanssa. Ja tietysti itsekin opetin työkavereille joitakin suomenkielisiä sanoja ja tervehdyksiä. Työkavereitani huvitti todella paljon tapa, jolla suomalaiset ääntävät sanat ja ihmisten nimet, joten sitäkin sai kyllä selittää moneen kertaan.

Ranskalaisessa keittiössä työskentely erosi suomalaisessa keittiössä työskentelyssä eniten ehkä siinä, että hierarkia oli todella tärkeää. Ravintolassa pääkokki oli se, jolta

kysyttiin kaikkeen mielipidettä ja hän oli myös se, joka antoi kovinta kritiikkiä. Myös työskentelytavoissa oli joitakin eroja, ja parhaiten sen huomasi veitsen käsittelyssä, tajusin nimittäin aika äkkiä, että Ranskassa veitsityöskentely on kaikki kaikessa ja sitä on kyllä opetettu todella paljon.

Toinen ravintola, jossa työskentelin viimeiset kolme viikkoa, oli keskittynyt mereneläviin. Siellä sain käsitellä erilaisia kaloja ja maistella ja valmistaa äyriäisiä, mikä oli myös mahtava kokemus, koska suomessa en ole kyllä nähnyt niin upeita mereneläviä! Tässä ravintolassa oli todella helppo päästä porukkaan mukaan, koska siellä oli viime vuonnakin ollut opiskelijoita Kokkolan ammattiopistosta ja yksi matkatoverinikin työskenteli siellä kanssani samaan aikaan, joten oli mukava saada työpaikan perehdytys suomen kielellä. Ravintola oli isompi kuin ensimmäinen ja siellä oli myös enemmän henkilökuntaa, mutta sielläkin vain muutama henkilö puhui kunnolla englantia.

Nantesissa ihmiset eivät puhunut oikeastaan ollenkaan englantia ja kun kävi vaikka ruokakaupassa, edes kassaneiti ei välttämättä puhunut englantia. Tämä oli ehkä asia, joka aiheutti suurimman järkytyksen ja se alkoi jossain vaiheessa tympiä, kun joka paikassa joku sanoi, ettei puhu englantia. Ihmiset olivat suurimmaksi osaksi ystävällisiä ja jos puhuimme kaupungilla suomea, jotkut saattoivat kysyä että mistä olemme kotoisin.

Työssäoppimisjakso Ranskassa oli aivan mahtava kokemus! Vaikka jakson puolella välissä meinasikin iskeä vähän koti-ikävä, siitäkin selvisi, kun meillä oli niin huippu porukka. Ja se oli kivaa, että tutustui uusiin ihmisiin ja täysin uuteen kulttuuriin. Tästä kokemuksesta oli hyötyä tulevaisuutta ajatellen, koska paransin todella paljon englannin taitoani ja opin myös vähän ranskaa. Ja eihän se ikinä ole pahitteeksi, että oppii asioita eri kulttuureista.

Haluan kiittää ammattiopiston opettajia joiden ansiosta opiskelijoilla on uskomaton mahdollisuus tutustua erimaiden kulttuureihin ja työskentelytapoihin. Näiden kautta oppii katsomaan maailmaa eritavalla ja ymmärsin myös sen, että kun olen selvinnyt seitsemän viikkoa maassa, jonka kieltä en osaa oikeastaan yhtään, selviän kyllä mistä vain! Ja jos joku harkitsee ulkomaille työssäoppimaan lähtöä, suosittelen kyllä tarttumaan tilaisuuteen, koska matka on ikimuistoinen ja sitä on mukava vanhana muistella ☺.